

יגאל לוי

ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

בראשות הרה"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

היום המאושר בחיים

היום השמיני למילואים היה אמור להיות היום השמח ביותר בחייו של אהרן הכהן. זהו יום חנוכת המזבחה, היום שבו עם ישראל מתחיל לעבוד את ה' באופן רשמי ומפואר במשכן, יום שאהרן חיכה לו ועמל לקראתו בכל נפשו ובכל מאודו. אבל דווקא ביום הגדול והנורא הזה, בשיא השמחה ובלב הקדושה, מתרחש אסון כבד מנשוא ומזעזע עד עומק הנשמה. שני בניו הגדולים והצדיקים של אהרן, נדב ואביהוא, מקריבים "אש זרה" ונשרפים על ידי אש שיצאה מלפני ה' ברגע אחד קצר ובלתי צפוי. הקודש הגדול ביותר הפך ברגע אחד לאבל הגדול ביותר, והשמחה הגדולה התהפכה לאסון הנורא ביותר.

אל משה, ומשה מעביר לאהרן ולכל ישראל את דברי ה'. אך כאן, בעקבות אותה דומיה נשגבת, הקב"ה מתגלה ישירות לאהרן עצמו ומייחד לו דיבור פרטי ואישי בלא אמצעי. מכאן לומדים יסוד רוחני כביר שעומד בבסיס כל עבודת ה': "אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה". הקדוש ברוך הוא אינו מתגלה לאדם השרוי בעצבות ובמרה שחורה.

אילו אהרן היה שוקע בתהום של יאוש ואבל מוחלט, כמו שכל אב בשר ודם היה עושה ואולי היה מותר לו לעשות, הוא לא היה זוכה להתגלות האלוקית הישירה והמיוחדת הזו שלא זכה לה אפילו בימים רגילים.

המסר עבורנו הוא חד וברור וחינוכי. החיים מזמנים לנו ניסיונות בלתי צפויים, ולעיתים התוכניות שלנו משתבשות לחלוטין. אנחנו רוצים בריאות, פרנסה ברווח, נחת מהילדים ושלוש בית - ולא תמיד הדברים מסתדרים כפי שרצינו וחלמנו. הלימוד הגדול מאהרן הכהן הוא שהיכולת לקבל את הדין באהבה ולשמור על השמחה הפנימית גם בשעות האפלות ביותר, היא המפתח האמיתי לקרבת אלוקים. תפילה מתוך עצבות ומרירות מתקשה לבקוע את שערי השמיים, אך תפילה ואמונה ששומרות על ניצוץ השמחה הפנימית גם ברגעים הקשים ביותר - פותחות שערים עליונים שאינם נסגרים. עבד ה' אמיתי הוא זה שגם כשמושכים את בניו החוצה מן הקודש ביום השמחה הגדול, לבו נשאר דומם ומקבל באהבה שלמה את גזרת הבורא - ודווקא בזכות כך, השכינה בוחרת לשרות עליו ולהתגלות אליו בדיבור פרטי ואישי שלא ידעו כמותו.

תגובתו של אהרן לטרגדיה האישית הנוראית הזו היא בלתי ניתנת לתיאור בשפה אנושית רגילה: "וידום אהרן". אהרן לא רק שותק בדיבורו ומאפק את בכיו, אלא חז"ל מגלים לנו משהו עמוק עוד יותר - שאפילו על פניו לא ראו עצבות ולא נפל רוחו. הוא קיבל את הדין באהבה גמורה ושלמה, ממש מתוך אמונה חיה שכל מה שבא מלפני הקב"ה הוא אך טוב וחסד עמוק שאין אנו יכולים להשיגו. זהו ניסיון שקשה לתאר במילים - לראות את שני הבנים האהובים נלקחים ממנו ביום שחיקה לו כל חייו, ובכל זאת להישאר באמונה שלמה ובשמחה פנימית עמוקה שלא נשברת ולא מתרסקת.

והנה, השכר על קבלת הדין ועל השתיקה הנשגבת הזו לא איחר לבוא. מיד בפרשה שלאחר מכן כתוב: "וידבר ה' אל אהרן לאמור". בדרך כלל הדיבור האלוקי הוא

שבת שלום ומבורך!

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח'פה	ב"ש
כניסה	18:48	18:49	18:47
יציאה	18:49*	19:39	19:40
ר"ת	19:40	19:41	19:39
בירושלים: לנהגים 40 דק'	20:27	20:28	20:26

היו שותפים בחסד

08-8000-770

מסעדת החסד של הרב יגאל כהן
מגישה ארוחות חמות ומכובדות
למשפחות מעוטות יכולת

ארוחות צהריים חמות

כ-200 ילדים מקבלים ארוחה חמה

כ-800 משפחות מקבלות מצרכי מזון

המסעדה פתוחה מידי יום

הוא לא אכל היום כלום.

לא כי הוא מחנק
כפי שהצנחתי ריקה

תעשה
מהכישלונות
שלך הצלחות

פינת
ההשראה
מהרב

האם רשאים

משלחן רבנו

לכבוד ידידי ורעי הרה"ג... שליט"א. אודות מה ששאל מר בדבר ציבור ששמעו מן השליח ציבור ספירת העומר, והשליח ציבור טעה ואמר מספר הימים שלא כדין, ומיד הפסיקוהו ותיקוהו ואמרו לו המספר המדויק, אלא שלא הזכירו השבועות -

הם לחזור ולספור בברכה, והנני להשיבו בקצרה.

הנה מרן בשלחן ערוך (סי' תפט ס"ד), כתב אודות אדם ששאלו חבריו בין השמשות כמה ימי הספירה בזה הלילה, יאמר לו אתמול היה כך וכך, שאם יאמר לו היום כך וכך, אינו יכול לחזור ולמנות בברכה. והיינו משום דחיישינן למאן דאמר מצוות אין צריכות כוונה, ואף שנפסק דמצוות צריכות כוונה (כמבואר בש"ע סי' ס' סעיף ד), מכל מקום בכה"ג חיישינן משום ברכה לבטלה, וכמבואר במשנ"ב (שם ס"ק יז).

אלא שבנידון דידן, יש לצרף סברת מהר"ש הלוי, שכל שלא הזכיר מנין השבועות לא יצא ידי חובה, ואף שרבים מן הפוסקים חלקו על דבריו, ובמקרה הנזכר בשאלה שבדאי הציבור שתקן הש"ץ, לא נתכוין לצאת ידי חובת ספירת העומר, ולכן יכולים לאחר מכן לספור בברכה, וזאת משום

שכל אופן שיש ספק ספיקא, מבואר בשלחן ערוך (שם סעיף ח), שיכול להמשיך לספור בברכה. והוא הדין בזה. ועיין עוד בשו"ת יחווה דעת (ח"ו סי' כט), ובחזון עובדיה יום טוב (עמ' רמז), וכן בילקוט יוסף הלכות ספירת העומר (הנד"מ עמ' רעא).

מסקנת ההלכה: שליח ציבור שטעה במנין הספירה, והציבור מיד הזכירו לו מנין הימים אך לא הזכירו לו השבועות, יכולים לאחר מכן להמשיך לספור בברכה.

שאל את
הרב
הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם מותר לצאת לחו"ל לצורך קברי צדיקים?

אסור לצאת מארץ ישראל לחו"ל בלי צורך, וטעם הדבר כיון שארץ ישראל היא המקום הקדוש בעולם, לכן לא יוצאים ממנה בלי סיבה, וישנם כמה אופנים שבהם מותר לצאת לחו"ל, ואלו הם.

1. נישואין. (דוגמא אם יש לו הצעה של שידוך מחו"ל, מותר לצאת לצורך כך).

2. פרנסה. (כלומר שלצורך עסקיו הוא נצרך לצאת לחו"ל הדבר מותר).

3. לימוד תורה. (כלומר אם הוא רוצה ללמוד בישיבה בחו"ל והוא מרגיש ששם תהיה לו יותר תועלת רוחנית, מותר לצאת לחו"ל לצורך כך. ובכלל זה גם רבנים המוסרים שיעורי תורה לאחינו המתגוררים בחו"ל, מותר להם לצאת לחו"ל כיון שיש בזה צורך).

4. קברי צדיקים. (כלומר אם יוצא לצורך תפילה בקברי צדיקים הדבר מותר, ועל הדרך מותר גם קצת לטייל).

5. יציאה מארץ ישראל לצורך טיול לדעת מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל אסורה, אולם גם לדעתו ישנם מקרים בהם מותר לצאת לחו"ל אף לצורך טיול בלבד, ולכן במקרים כאלו מומלץ לחייג אלינו *2381 שלוחה 1.

מי שטס לאילת האם צריך לברך הגומל?

ע"פ רוב זמן הטיסה הוא בערך חצי שעה ואין בזה השיעור המינימלי לברכת הגומל שהוא 72 דקות. ולכן אין לברך, ואפילו אם נוסע וחוזר באותו היום.

(שלחן ערוך סי' ריט ס"א. שו"ת יביע אומר ח"ב או"ח סי' יד).

לקחתי הלוואה מהבנק האם צריך להפריש ממנה מעשרות?

מעשר כספים מפרישים מרווחים, ולכן לא צריך לעשר מהלוואה הנלקחת מהבנק. (שו"ת אבן ישראל ח"ט סי' צב אות ח"י. ספר באורח צדקה פ"ט הערה לד).

בתרומה שלכם אתם
מאכילים בפועל
תינוקות רעבים
בואו להיות חלק <

03-8000-770

ביחד נותנים לתינוקות
התחלה טובה

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להושיט יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית. מטרתה, טיטולים, מגבונים, לוזים וכל מה שתינוק צריך כדי לגדול בנחת.

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז צוק"ל
הרב אחיה עובדיה

מדי
שבת

מעלת לומדי התורה

היום רוצים לגייס את בחורי הישיבות. הם לא מבינים, בלי תורה אין לנו מה לעשות בארץ ישראל. ללמוד תורה יכולים גם ללמוד בחוץ לארץ, ילכו ללייקווד וילמדו תורה, אבל ארץ ישראל בלי התורה אין לה קיום. אחרי שמונים שנה שאנחנו בארץ ישראל התחלנו לעשות מעשים מכוערים, השבת נשכחה, וביום כיפור באים אנשים "בשם החוק" ואומרים: "למה מתפללים עם הפרדה בין גברים

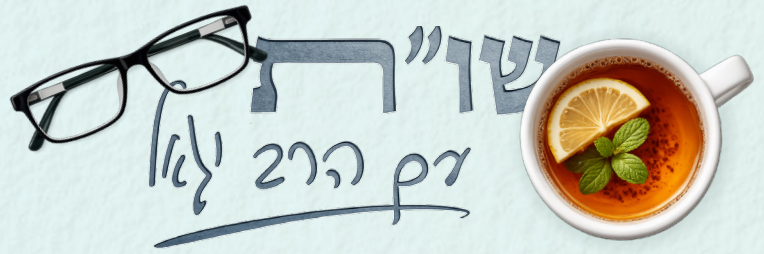
נשים? החוק אומר שאסור לעשות הפרדה". ועכשיו בפסח באים הבג"ץ ואומרים להכניס חמץ לבתי חולים, כי אסור לעשות אפליה. מי זה הבג"ץ בכלל?! מי שאינו יכול - שיאכל אורז, מה הבעיה שבעה ימים לא לאכול חמץ?!

ולא זו בלבד, אלא הישוב בארץ ישראל - בזכותנו. איך הציונים שכנעו את היהודים להתחיל את העליה לארץ ישראל? אמרו להם: בארץ תוכלו לקיים את המצוות

התלויות בארץ, שביעית וכלאים וכדומה. ועכשיו שכחו את הכל. כאשר באו יהודים אמרו להם שיתנו לנו את אוגנדה במקום ארץ ישראל, והיו שם יהודים צדיקים שאוהבים את ארץ ישראל, ישבו על הקרקע וקראו תיקון חצות בבכיות. הרצל אמר להם: אל תדאגו, זה רק זמני, "מקלט לילה", אנחנו נעלה לארץ ישראל. אבל הם בכו ואמרו: לא, אנחנו רוצים רק את ארץ ישראל! ובסוף קיבלנו אותה. והיום אף מדינה אינה אתנו, לא בריטניה ולא אמריקה ולא צרפת, וחמאס נלחמים בנו. הם לא נלחמים על קרקע, הם רוצים להרוג כל מי שהוא יהודי. ואין לנו מה לעשות.

מישהו אמר פעם: "על מה אנחנו נלחמים, על דבר שאנחנו לא מאמינים בו?!" אם לא מאמינים בארץ ישראל ובתורה ובמצוות - על מה נלחמים?! יש מקומות אחרים שאפשר להיות בהם, למה נלחמים על ארץ ישראל? כי יש בה פרי נוסף שאין במקום אחר?! זו לא בעיה. ה' יעזור שהגזירה הזאת תתבטל מאליה, והאברכים ובחורי הישיבות ימשיכו ללמוד תורה, ויתנו צדקה ומעשרות ללומדי תורה, ובזכות הצדקה נזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו, אמן ואמן.

לרכישת הספר מדי שבת <<< 053-3178863

אלה:

האם מברכים 'שהחינו' על פירות החורף אפילו שיש כאלה שהם מורכבים?

תלמוד:

דעת מרן רבינו עובדיה יוסף צוק"ל (בחזו"ע ברכות עמ' תמב) שמברכים 'שהחינו' גם על פירות מורכבים.

אלה:

בשבת האחרונה קפץ החשמל של המקרר, האם היה מותר להביא גוי שירים את החשמל?

תלמוד:

מקרר הוא מדרבנן, (אפילו שיש שם גופי חימום שנועדו להפשיר את הקרח. מ"מ אינם נדלקים ישר בהדלקת המקרר אלא רק לאחר זמן זווה גרמא), ולכן במקום צורך כגון כשיש חשש שהמאכלים יתקלקלו וכדומה, מותר לומר לגוי, דהוי שבות דשבות.

אלה:

כבוד הרב אני נמצא בבית הכנסת שלפעמים אדם עולה שם חזן על דעת עצמו ללא אישור הגבאי ובכל פעם נוצר מריבות בגלל זה, האם אפשר להתפלל שם?

תלמוד:

איני יודע בדיוק את המקרה ולא שמעתי את כל הצדדים, אבל באופן כללי הרמ"א (בסימן תקפ"א) כותב שאדם שעולה בחזוקה (דהיינו שלא על דעת הגבאים) אין לענות אחריו אמן, וזו חובה על כל ביהכ"נ ועל הציבור גם כן לדאוג שיהיה 'מנהיג רב' לביהכ"נ, שלא יבואו ח"ו לידי מחלוקת ומריבה. והאמת והשלום אהבו.

אלה:

לרב שלום.

כשאני עושה קניות לפעמים קורה לי שאני בא לקחת מוצר מסויים ומחוסר זהירות נופל לי מוצר אחר על הרצפה ונשבר, רציתי לדעת האם צריך לשלם על המוצר הזה?

תלמוד:

שאלה יפה וקשה, מכיון שלפעמים זו פשיעה של הסדרנים שמסדרים אותם שלא כהוגן ובמקרה כזה פטור דהוי אונס, ולפעמים זו פשיעה של הקונה שלא נהג בזהירות ולפי הדין חייב לשלם. (ואני יודע שישנם מקומות וחנויות מזון שלוקחים זאת בחשבון ומוחלים על מקרה כזה, אבל צריך לשאול בקופה הראשית). ולצערי יש הרבה שמזיקים במכולות וכדומה ומעלימים עין. ויש בעלי סופרים ומכולות שמקפידים וזה גזל!

הזמינו את אחד מרבני הכולל של הרב יגאל כהן לחיזוק, השראה וזיכו הרבים

חינוך | מוטיבציה | אמונה | שלום
ילדים | אישית | ובטחון | בית

העניקו לנשמה שלכם את המרחב שמגיע לה
לפרטים ולהזמנת רב <<< 03-8000-770

יוצרים
מרחב
לשבת!

שמירת הלשון

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר "אהבת לרעך כמוך"
"לא תשמע אל דברי האיש..."

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת אברך למדן, איש שיחה נעים ומעודן, ששומע מידי יום מתוך הנגן, משיעור מאורגן, במקורות הוא מעוגן, בנושא שמירת הלשון, ולא רק ביום ראשון, ומשתדל בנושא זה להתחזק, שלא יגיע לידי היזק, וחלילה וחס להתרסק. כי כבר אמר שלמה המלך עליו השלום, שכל דבריו מאירים כיהלום: "מות וחיים ביד לשון" (משלי י"ה, כ"א), דברים הצריכים שמירה כאישון.

ביום שבת נקלע מיודענו לסיטואציה לא נעימה, וראה אדם שעמד בניסיון בצורה מדהימה. באולם בית הכנסת בסעודה שלישית, תוך כדי ששרים שירה חרישית, שירי שבח וערגה לבורא עולם, שהוא הטוב הגדול והמושלם. הגיע היצר הרע לבקר, ומחלוקת בין המתפללים התחיל לעורר. וסכסך בין הגבאי ליואל, שהתחיל את הגבאי לבזות ולקלל. ואמר עליו דברים קשים, ופתח את פיו והתחיל להאשים, שהוא מועל בכספי ציבור, וכאילו אצלו זה ידוע וברור, וכל זה קרה לעיני כולם, ולתדהמת כל הנוכחים באולם.

ושואל אותו אברך יקר, שמדברי יואל היה ניכר, שמדבר דברי אמת, ועל מה שאמר אינו מתחרט. ובפרט שלא התבייש לומר זאת לפני הרבה אנשים, וכולם ממה שאמר היו מאוד נרעשים, והפלא הגדול מכולם, שהגבאי את פיו בלם, ולא ענה לדבריו של יואל, ונתן ללשונו להמשיך להתגלגל. ואף שדרכו תמיד לענות, כאן הוא שתק והחליט לחשות. ואף שהוא בעל אופי חזק, באותו מעמד הוא ישב ושתק, ורוצה לדעת האם באופן זה מותר להאמין ולקבל, את מה שאמר על הגבאי אדון יואל?

ועניתי למיודענו שואל השאלה, שרוצה להעמיד את האמת על תילה, שמצד אחד אינו רוצה להאמין ללשון הרע, ומצד שני יואל ספיקות בלבו זרע, שכותב הרב חפץ חיים, דבר שאת כולם הוא מדהים, שאפילו אם לשון הרע נאמרת בפני כמה אנשים, אנחנו כלל וכלל לא מתרגשים, ואסור להאמין שהדברים אמת, עד שאותם נבדוק ונאמת. וצריך כל אחד את דברי יואל טוב לחקור, כדי שעל איסור 'קבלת לשון הרע' לא לעבור. ואם יתברר שהדבר באמת נכון, צריך להוכיחו אבל לא לפני ההמון (כלל ז' הל' א').

ואף שאמר יואל את דברי הגנאי בפני הגבאי, עדיין איסור קבלת לשון הרע רובץ על השומעים ועלי. וכל שלא הודה הגבאי שאלו הם מעשיו, מי שיאמין מיד איסור לשון הרע רובץ עליו. ואפילו ששתק הגבאי ולא ענה בשעת הריב, וטבעו בדרך כלל במקרים כאלו להגיב, אין להחליט מזה שדברי יואל הם אמת, עד שלא נחקר והדבר יתאמת. כי אולי עכשיו בלם את פיו והצליח להתגבר, אף שבמקרים אחרים היצר עליו גובר (שם הל' ב').

ואפילו אם את דברי הגנאי אומרים כמה אנשים יחדיו, אסור להאמין להם על מה שאמרו עליו, וכל מה שמותר זה רק לחוש לדבריהם, ואם יש אמת במה שאמרו יש לבדוק אחריהם (שם הל' ג').

נתחזק לא לקבל לשון הרע על אף אחד מעם ישראל, ובקרוב ממש יבוא הגואל. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום בימום בהלכות שמירת הלשון בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

דרך חדשה הינן יכול

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

ישנו סיפור עם מוסר השכל גדול מאוד, בספר 'האמנתי כי אדבר' וזה לשונו: אב לשלושה ילדים אשר הגיע לגיל מבוגר וחשש כבר לקראת התיצבותו לפני ה' יתברך בעולם האמת, ומחשבתו על כך הפריע את מנוחתו ולא הניחה לו להתעסק בכלום.

הלה החליט כי עליו לעשות משהו בנידון, החליט שהוא נוסע לבנו הבכור אשר גר מרחק כמה שעות נסיעה. לאחר קבלת פנים מכובדת שערך בנו לכבודו של אביו, אמר האב לבנו שהוא מרגיש שימיו ספורים ורוצה הוא לדעת מה מוכן בנו הבכור לעשות לעילוי נשמתו לאחר הפטירה. ואף שניסה הבן להעביר נושא ולברך את אביו באורך ימים ושנים לא עלתה בידו, ובלית ברירה הבטיח שלאחר פטירת אביו מקבל עליו לסיים את הש"ס משניות לעילוי נשמתו, וכשמוע אביו את הדברים שמח שמחה גדולה ועשה את דרכו אל בנו השני. ואכן גם בשני לאחר מאמצים הבטיח לעשות כאחיו הבכור, ואף הוסיף שגם ידליק נרות לכבודו במשך השנה לפטירה.

אמנם כשהגיע לבן השלישי סירב הלה להבטיח וביקש מאביו שיצא עמו מעט לשדה ושם יוכל להראות לו מה יוכל ליתן לו.

בהיותם בשדה הדליק הבן נר להאיר את החושך והגיש גם לאביו נר. אמנם האב שראה שהנר של בנו מאיר דיו השליך את נרו וצעד אחרי בנו עד שהגיעו למקום עלטה גמורה ונרו של הבן כבה. החל האב לצעוק ולצרוח והבן מנסה להרגיעו: אבא על מה הבהלה? בסך הכל עליך להדליק את הנר שנתתי לך!

השלכתי אותו השיב האב. זה מה שרציתי להראות לך אבי היקר, אמר הבן. למה לך לסמוך אחרי פטירתך שאנו בניך נדליק לך את הנר של נשמתך, בזמן שבעודך בחיים חיותך הנך יכול להדליקה ולהאירה בעצמך...

על השגות צריך לעבוד

אמרו רבותינו ז"ל (מכילתא פרשת בשלח וילקוט שמעוני רמז רמ"ד) "ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי" ומה יצא ממנה? נשארה שפחה, למה? כי היא לא עבדה על ההשגה הזו.

יחזקאל בן בוזי השיג פחות אבל הוא עמל לקנות את השגתו. השפחה לא עבדה על השגת הדרגה שהיתה בה בשעת קריעת ים סוף ודרגה שלא עובדים עליה אין לה שום ערך.

הרבה עשו ועלתה בידן

אפשר לרמוז על מה שאמרו רבותינו ז"ל (ברכות לה' ע"ב) אמר אב"י הרבה עשו כרבי ישמעאל ועלתה בידן. כרבי שמעון בן יוחאי ולא עלתה בידן. אפשר לפרש ולומר הרבה "עשו" התאמצעו ועמלו להיות כרבי ישמעאל, אזי ה' יתברך ריחם עליהם "ועלתה בידן", אולם מי שרוצה להיות "כרבי שמעון בן יוחאי" בלי מאמץ, עמל והשקעה, אזי אין ה' יתברך מרחם על האדם ולכן "ולא עלתה בידן".

ענפים

מהרו להרשם >>>

03-8000-770

ישיבה לבחורים מתחזקים

ג' לא 20-27

בראשות הרב יגאל כהן

בניין חדש ומפואר | ארוחות מפנקות | צוות חם ואוהב

ביחד נלמד תורה עם דרך ארץ ואהבת ישראל!

ההרשמה בעיצומה!

לגימות של השראה הרב יצחק פנגר החיפזון והמחשבה

כולם מכירים את המשפט "חיפזון מן השטן". בפרשתנו, פרשת שמיני, התורה כותבת את סימני הטהרה אצל בעלי חיים. האחד - מעלה גרה, והשני - מפרסת פרסה. בספרי החסידות מובא שבסימני הטהרה הללו ישנה הדרכה מועילה לכולנו.

"מעלי גרה" - יש לך חלום, יש לך שאיפה? "תעלה גרה" את כל המחשבות המגבילות שלך. בדוק את הקולות הפנימיים שמדברים בתוכך, אותם קולות שמקורם בעיקר בעבר, שאומרים לך: "אתה לא תצליח", "זה לא בשבילך", "מי אמר שאת מסוגלת" וכו'. תעלה אותם ו"תלעס" אותם. פרק אותם לגורמים - מי אמר שהם נכונים? האם הם עובדות, או הרגשות? זה שלא הצלחנו בעבר, לא אומר שלא נצליח בעתיד. ישנו משפט שאומר "אם אתם מאמינים שאתם מסוגלים, ואם אתם מאמינים שאתם לא מסוגלים, אתם צודקים".

תעלה גרה את המחשבות ותבדוק אותן. תנפה אותן ותשאיר בתוכך רק את המחשבות ואת האמונות שמחזקות אותך, מעודדות אותך ונותנות לך את התקווה להתקדם. כשאתה מתקדם, תעשה את זה בצעדים קטנים - "מפרס פרסה". בלשון חז"ל, מעבר למושג ההלכתי של מפרס פרסה, "פרסה" פירושה מידת מרחק, ומפרס פירושו "חלק" (כמו פרוסה). כשאתה מתקדם - עשה זאת בצעדים קטנים, אבל עקביים. התחלנו ואמרנו שחיפזון מן השטן, ושכדאי להעלות גרה את המחשבות. כך גם לפני שאתה אומר משהו למישהו, תחשוב על זה מספר פעמים, שלא תגרום צער.

מספרים על בחור בן 24 שיש ליד חלון ברכבת, ולפתע צעק: "אבא, תסתכל, העצים נוסעים אחורה..." אבא שלו חיך. לעומתו, זוג שישב בסמוך אליהם הסתכל על ההתנהגות הילדותית של הבחור בן ה-24 בזלזול ותמיהה. לפתע הבחור שוב התפרץ... "אבא, תראה, העננים מתקדמים אתנו!". הזוג לא יכול היה להתאפק, ואמר לאבא: "למה אתה לא לוקח את הבן לרופא טוב, שיטפל בו?"

האב המבוגר חיך, ואמר: "לקחתי, ולמעשה אנחנו בדיוק חוזרים מבית החולים. הבן שלי היה עיוור מלידה. הוא היום השתחרר מניתוח שבאמצעותו הוא קיבל היום בפעם הראשונה את הראייה שלו במתנה...". לכל אדם בעולם יש לו סיפור. אל תשפטו אנשים, לפני שאתם מדברים, "תעלו גרה" את המחשבות של "מה אני עומד להגיד" - האם מה שאני עומד להגיד יכול לפגוע במישהו? האם מה שאני עומד לומר עלול לצער מישהו? אם התשובה היא כן - תבלעו את זה ואל תוציאו.

■ "אל תמדוד את היום על פי מה שקצרת בו, אלא על פי מה שזרעת."

הכסא הריק

בכל שנה, כשמתקרב יום הזיכרון, אני מזיזה את הכסא בסלון כמה סנטימטרים הצידה. אף אחד לא

שם לב, אבל אני יודעת למה. זה הכסא של יאיר, הבן שלי. מאז שהוא איננו, אני לא מצליחה להשאיר אותו בדיוק במקום שהיה. כאילו אם אשאיר אותו שם, זה יכאיב יותר. יאיר היה ילד של אור. לא מושלם, לא מלאך, פשוט ילד עם לב גדול. כשהתגייס חייכתי מולו, ארזתי לו עוגיות, כתבתי פתקים קטנים שלא יראה שאני בוכה בלילה. אמרתי לעצמי שכולם עוברים את זה, שגם אנחנו נעבור.

ואז הגיעו הדפיקות בדלת.

מאותו רגע החיים התחלקו לשניים לפני ואחרי. לפני הדפיקה, ואחרי השקט שבא בעקבותיה. הבית נשאר עומד, השולחן נשאר אותו שולחן, אבל האוויר השתנה. יש חלל שאי אפשר למלא. יש שתיקה שצועקת בכל פינה. בהתחלה הייתי כועסת. על העולם, על המציאות, אפילו על ה'. שאלתי למה. למה דווקא הוא. למה ילד שרק רצה לתת. לא קיבלתי תשובה. ועדיין אין לי תשובה. אבל עם הזמן הבנתי משהו אחר. הכאב לא נעלם, הוא פשוט משנה צורה. במקום לשבור אותי לגמרי, הוא לימד אותי להרגיש עמוק יותר. לראות כל ילד ברחוב ולחייך אליו. לשלוח עוגות לחיילים בודדים. לחבק אמהות אחרות שמבינות בלי מילים. ביום הזיכרון אני מתפללת בצפירה והלב שלי רועד, אבל אני גם עומדת זקופה. כי יאיר לא נפל כדי שנחיה כפופים. הוא נתן את חייו כדי שיהיה כאן עתיד, כדי שילדים ירוצו חופשי בגינה, כדי שנוכל לשבת סביב שולחן שבת בלי פחד.

הכסא שלו אולי ריק, אבל הבית מלא באור שלו. בכל מעשה טוב, בכל תפילה שאני לוחשת, בכל ילד שאני מחבקת חזק יותר, אני מרגישה שהוא ממשיך לחיות דרכי. יום הזיכרון בשבילי הוא לא רק יום של דמעות. הוא יום של הבטחה. הבטחה שלא נשכח, שלא נוותר, שנבחר בחיים למרות הכאב. כי הזיכרון האמיתי הוא לא רק מה שאיבדנו, אלא איך אנחנו ממשיכים לבנות מתוך החסר.

והכסא הריק בסלון מזכיר לי בכל שנה יש מי שאיננו, אבל האהבה שלו נשארת. והיא גדולה מהכל.

האור כבר מתפשט ברחבי הארץ

עלוני "יגל ליבי" כבר נמצאים בבתי כנסת, שכונות וקהילות כל שבוע. בואו להיות חלק מהאור שממשיך לגדול והפיצו עוד קדושה, אמונה ושמחה

התקשרו עכשיו < 03-8000-770

ילדים של תוספת שבת

את ההתרגשות הראויה בעת אמירת התפילה הזו.

השמש עוד הציצה מבעד לעננים, שולחת קרני אור לתוך הבית הקטן שאור הנרות בהק בו בשעה מוקדמת יחסית. לאחר שבועיים של תענוג צרוף, המשיכו לשלב הבא עידוד וחיזוק אחרים להצטרף וכך בט"ז באלול תשע"א, פרסמו בני הזוג מודעה בעיתון בה נכתבו כמה ציטוטים מגדולי הדורות במעלת תוספת שבת, על גודל הזכות, על עוצמת החוויה ועל השערים הנפתחים בהקדמת קבלת השבת.

המודעה פורסמה. אין לנו דרך לדעת מה היתה השפעתה בקרב הציבור. אך אנו יודעים גם יודעים מה היא פתחה עבור בני הזוג. כאמור המודעה פורסמה בתאריך ט"ז באלול תשע"א. את השורה הבאה צריך לקרוא פעמיים ושלוש כדי להאמין" בט"ז באלול תשע"ב - בדיוק שנה אחרי - עמד האב על יד הסנדק המחזיק בתינוקו הקטן, ואמר בדמעות אושר וגילה: "ברוך אתה להכניסו בבריתו של אברהם אבינו".

בלי ריצות, בלי לילות טרופי שינה, בלי כלום ממש באופן הכי טבעי. בדרך הטבע במתנת אהבה, במתנת אהבה מבורא עולם חבקו בני הזוג בן יקר ונקרא שמו בישראל אברהם. גם בשעת הברית עדיין שפשו בני הזוג את עיניהם משמחה ואושר בלתי ניתנים להכלה. הן קול היבבה הנשמע, הוא בכי של תינוק, התינוק שלהם.

השמחה הרקיעה שחקים האושר הציף בדמעות, והמסר העולה ממנו בקע מקול יבבה של התינוק; תוספת שבת היא מפתח עוצמתי במיוחד וגם כשהכל סגור וחשוך גם

שמשוה יועיל, מצטער ומחזק את ידכם", הוסיף.

שבועות ספורים עברו בהפנמת המציאות החדשה, בהתחזקות באמונה ובטחון למרות גודל הניסיון. לאחר כמה שבועות התגלגל לידיהם גיליון העוסק ב'תוספת שבת' בו נכתב בשם האר"י הקדוש, כי תוספת שבת והפצת מעלתה היא סגולה גדולה לפקידת עקרות ולישועות בזרע של קיימא.

הם חשו כאילו הגיליון התגלגל במכוון לידיים שלהם, כדי להאיר את הסגולה הבדוקה והמנוסה גם כשכל הסיכויים אבדו מזמן הם החליטו לנסות וירדו לפרטים הקטנים, איך מצליחים להיכנס לשבת ברוגע, איך זוכים להקדים ולקבל את השבת. לאחר דיון ממצה יצא מתחת ידם דף קטן, בו נכתב: "החל מהשבוע מקדימים קניות ליום רביעי, כל הניקיון מוקדם ליום חמישי, וכל הבישולים לקירור מוקדמים לחמישי בערב. להשאיר ליום שישי רק ניקיון סופי ובישולים אחרונים", רשמו בכתב יד עגול וברור ותלו על המקרר.

בשבוע הראשון הם חשו לראשונה את חוויית הרוגע, בעת כניסת השבת הם הרגישו שמעולם לא היתה שעת הדלקת הנרות מרגשת ומרוממת יותר. כשמתכוננים אליה ברוגע. כשניגשים אליה בהתרגשות וכשלדמעות ניתן הדרור לזלוג עוד לפני שהגרור מצית את האש "וזכני לגדל", בקעה אז התפילה מעמקי הלב.

"בנים ובני בנים חכמים ונבונים אוהבי ה'..." מעולם לא נאמרו המילים ככוונה כה גדולה, מתוך שלווה הנפש ביישוב הדעת המאפשר

ההנהגה הייחודית הזאת להכניס שבת ברוגע מתוך ישוב הדעת ולא מתוך לחץ ודוחק הזמן, מורידה ישועות וכפי שאמר רבינו האר"י זיע"א: מי שרוצה ילדים? שיחזק בנושא שמירת שבת מוקדם. ויעלו הדברים לזכות.

ומכאן לסיפור המדהים הבא, שיפתח לנו צוהר מרגש וייחודי - על הסגולה הייחודית של קבלת שבת מוקדם.

במשך שנים רבות המתינו הרב ל' כהן וזוגתו לזרע של קיימא. כותבים את זה במשפט אחד, אך קשה לתאר - ואולי בלתי אפשרי - את משמעות ההמתנה לישועה. שנים רבות של ציפייה כמוסה, שאיפה נכספת, רצון בווער ואכזבות שמתגלגלות בין האצבעות.

"את אשר יאהב ה' יוכיח" (משלי ג', י"ב) - לאלה שהוא אוהב במיוחד הוא מעניק את ניסיון ההמתנה לילדים. במשך שנים רבות כך מצאו עצמם הרב כהן וזוגתו הופכים את הגלובוס, פשוטו כמשמעו בניסיון נואש להגיע לפתרון. מתפללים ומתחננים בציפייה דרוכה לשמוע את קול הבכי המתוק בעולם. עושים כל סגולה אפשרית, מתוך אמונה בווער כי עוד יזכו להחזיק תינוק קטן ביד.

היה זה במוצאי תשעה באב תשע"א, כאשר התקשר אליהם אחד המומחים המובילים ובפיו בשורות קשות: "אני מצטער להודיע", אמר בקול מלא אמפתיה, "כי לפי הנתונים הנוכחיים אינני איש בשורה". מעבר לקו השתררה שתיקה של הלם. המומחה הקשיב לאנחות הבוקעות מפי בני הזוג, אך נאלץ לחזור על הדברים כדי למנוע אי הבנה מצערת ומאכזבת. "בדרך הטבע לא נראה

סרקו את
הקוד >

בספר 'יגל ליבי בישועתך'
של הרב יגאל כהן
תמצאו את הדרך
לשמחה אמיתית לנשמה
תשובות שמאירות את הדרך
והשראה שבונה
עומק פנימי אמיתי.

כל מה שצריך זה
שמחה
לנשמה

לגדל בחכמה

הרב משה פינטז
ראש ישיבת 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

החותם האלוקי בין קודש לחול

פרשת שמיני מכילה את אחד הנושאים המרתקים ביותר למושג "תורה מן השמים" חוקי המאכלות האסורים.

חז"ל במסכת חולין (נט:): מצביעים על עובדה מדהימה המופיעה בפרשה. התורה מונה ארבעה בעלי חיים בלבד שיש להם רק סימון טהרה אחד (או מעלה גירה או מפריס פרסה): הגמל, השפן, הארנבת והחזיר. ושאלה הגמרא "וכי משה רבנו קניגי (צייד) היה או בליסטרי (קשת) היה? מכאן תשובה לאומר אין תורה מן השמים!"

הטענה היא פשוטה אך עוצמתית: כיצד אדם שחי במדבר סיני, בתקופה ללא אמצעי תחבורה גלובליים או ידע זואולוגי מקיף, יכול היה להתחייב בבטחון מוחלט שאין עוד חיה כזו בכל רחבי העולם? הדיוק המדעי הזה, שנשמר אלפי שנים, מהווה עבור רבים הוכחה שכותב התורה הוא בורא העולם המכיר את כל יצוריו.

הוכחה זו מתעצמת במעמקי הים. התורה מציינת שני סימנים לדג טהור: סנפיר וקשקשת. אולם חז"ל (משנה נדה ו, ט) קבעו כלל מדהים: "כל שיש לו קשקשת - יש לו סנפיר". אם הקשקשת היא הסימן הקובע, מדוע הזכירה התורה את הסנפיר? התשובה היא: "להגדיל תורה ולהאדיר". בורא עולם, המכיר את מיליוני המינים במצולות, חתם את שמו בטבע - אין שום דג עם קשקשים שאין לו סנפיר, עובדה מדעית שנשמרת אלפי שנים, והוכחה כאן שגם תורה שבעל פה היא תורה אלוקית שנמסרה למשה רבנו בהר סיני.

המושג "תורה מן השמים" מעניק לנו לא רק הוכחה לוגית, אלא תשתית חינוכית עמוקה. כאשר אנו מחברים את הדיוק האלוקי בסימני הבהמות והדגים לחינוך הילדים, אנו מקבלים כלים לבניית עולמם הרוחני.

הידיעה שהתורה היא "מן השמים" - כפי שמוכח מהשליטה המוחלטת בפרטי הטבע (הדגים והבהמות) - משנה את כל הגישה החינוכית. התורה אינה "ספר חוקים" שהומצא על ידי בני אדם כדי לשמור על סדר חברתי, אלא היא "הוראות יצרן". וכשילד מבין שהיצרן של העולם הוא זה שכתב את התורה, הוא מבין שהמצוות הן לטובתו האישית, בדיוק כמו שהוראות הפעלה למכשיר חשמלי נועדו לשמור עליו שלא יתקלקל. זה מעביר את החינוך מ"כפייה" ל"הדרכה לחיים טובים".

או חותרת תוספת שבת חתירה של רחמים מתחת כסא הכבוד, ויוצרת ישועות פלאיות יש מאין.

שנה וקצת אחר כך נזכרה האשה כי הבטיחה שכשתיושע בזכות תוספת שבת תפרסם את דבר הנס ותיידע את הציבור בדבר עוצמת הסגולה הנפלאה הזו. בי' כסלו תשע"ד כשבנם אברהם היה בן יותר משנה, פרסמה מודעה נוספת בה סיפרה על גודל הנס לה זכתה בזכות הקדמת קבלת השבת, וריגשה את הקוראים בסיפורה האישי הייחודי והפלאי כל כך, תוך הוספת המלצה אישית למצפים לישועות לנסות את הסגולה העוצמתית במיוחד. ואז, או אז תוספת שבת זיכתה שוב ובעוצמה!

שנה אחר כך בדיוק מופלא בי' כסלו תשע"ה, בדיוק שנה לאחר הפרסום השני שוב הובהלו בני הזוג לבית החולים, ושוב בתוך מספר שעות זכו למשש בידיהם את הפלא העצום ונפלא את תינוקם החדש. הפעם היתה זו בת הילדה נקראה בשם 'איילה'. האם המאושרת חובקת היום את אברימי ואיילה, ופיה לא פוסק מלהלל ולשבח את "הילדים של תוספת שבת", לפעמים המציאות עולה על כל דמיון.

ניתן לשלוח סיפורים למערכת בכתובת anafeam3@gmail.com

זוכים להיות חלק באחזקת תורה!

מעל 180 אברכים לומדים בכולל "ביע אומר" ומתפללים לזכות מחזיקי התורה והצלחתם בכל ענייני החיים

לזכויות נצח חייגו < 03-8000770

לחיות באמונה
הרבנית מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לא הלך? אולי דווקא כן

אשה נוסעת לחנות אליה היא צריכה להגיע כדי לרכוש דבר מה, מגיעה למקום ומחפשת חניה. היא רואה אשה אחת שבדיוק נכנסת למכונית שלה יחד עם בנה התינוק, מכוניתה חונה ממש צמוד לחנות אליה היא צריכה להגיע. היא עומדת בצד הכביש וממתינה עד שהאשה תצא מהחניה עם הרכב שלה על מנת שהיא תוכל לחנות במקומה. היא מכניסה את התינוק וקושרת אותו בכיסא הבטיחות, מקפלת את העגלה ומכניסה אותה לבגאז', עולה לרכב, חוגרת חגורת בטיחות, בינתיים האשה ממתינה דקות ארוכות שהחניה תתפנה... היא סוף סוף מניעה את הרכב ויוצאת מהחניה, האשה עוד לא הספיקה להיכנס לחנות ורכב שהגיע מהנתיב הנגדי נכנס לחניה במהירות. האשה מסמנת לו עם הידיים וגם פותחת את החלון וצועקת לו: "היי! אני מחכה פה 10 דקות כדי לחנות במקומה!", הוא יוצא מהמקום, מנופף לה בתנועת ביטול מזלזלת והולך מהמקום. האשה הזאת יושבת במכוניתה ורותחת מזעם! "כמה זמן חיכיתי לחניה? מה זה?! איך אנשים מתנהגים?! אין לו בושה?!" וממשיכה לחפש חניה במקום אחר. כשהיא מביטה על האיש הזה שתפס לה את החניה נדמה

לה שהוא החליט על דעת עצמו לפגוע בה ושיש לו את היכולת לעשות את זה... אך אין מציאות כזאת! זה רק דימיין! "אין אדם נוקף אצבעו מטה אלא עם גזרו על כך מלמעלה" - משמיים סובבו כך את הדברים! בורא עולם יודע שהיא יכולה לחנות קרוב, אך הוא מעדיף שמישהו יתפוס את החניה הקרובה כדי שהיא תחנה רחוק!

מדוע? כי יכול להיות שדווקא היום היה אמור לקרות איזה משהו שהיה אמור לגרום לה לבכות מצער. בורא עולם, שאוהב אותה ככתו היחידה, ריחם עליה והחליט לפדות את הצער שלה בדבר קל יותר. "את תחני את הרכב שלך בחניה הרחוקה", הוא אומר לה "ותלכי ברגל כמה דקות במוזג האוויר החם הזה... את תתנשפי ותזיעי... אך טיפות הזיעה האלה יחליפו את הדמעות שהיית אמורה להוריד... אני מעדיף שתלכי כמה דקות בחום ותזיעי מאשר שתבכי מרוב צער..."

רבי עקיבא מעולם לא נתן לעצמו ליפול! אנחנו מדברים על אדם שלא ידע קרוא וכתוב עד גיל 40, בגיל 40 רק התחיל ללמוד... והפך להיות רבי עקיבא! אף פעם לא מאוחר בשבילי להחליט לגדול... והגדלות מתחילה בזה שאממין בעצמי שאני יכולה להפוך להיות גדולה כזאת, מוצלחת כזאת, לוחמת כזאת שמנצחת כל משבר, שנלחמת ומנצחת בכל הקרבות, גם אם עד עכשיו לא הצלחתי ולא ידעתי שיש לי את הכלים להצליח... גם אם עד עכשיו לא האמנתי בעצמי והרגשתי שאני לא מסוגלת, אף פעם לא מאוחר לקום ולהחליט לטרוף את העולם! לנצח הכל! לשנות את התפיסה המוטעית לפיה אני כל הזמן נכשלת ולהפוך אותה לתפיסה לפיה אני בלתי מנוצחת! וזה הרי פשוט... כי גם אם משהו לא 'הולך' כמו שאני רוצה, זה רק כי בורא עולם החליט שזה לא בשבילי... אז זה כלל לא כישלון, זה פשוט מתנה משמיים. כשמישהי הולכת לראיון עבודה במקום עבודה נחשק ומאוד רוצה להתקבל ובסופו של דבר בוחרים לקבל מישהי אחרת לתפקיד, אם היא חיה לפי התפיסה המוטעית, היא תגיד: "היא בטח יותר מוצלחת ממני ולכן קיבלו אותה ולא אותי" או "אני לא מצליחה בשום דבר... תמיד לא הולך לי!". אך אם היא חיה לפי התפיסה הנכונה היא תגיד: "תודה לך, בורא עולם, אתה החלטת שהמקום הזה לא בשבילי ויש לך סיבה, גם אם איני יודעת מהי, עצם הידיעה שכך החלטת - זאת סיבה מספיק טובה כדי לדעת שזה הדבר הנכון, אז אני סומכת עליך שתוביל אותי למקום העבודה הנכון ביותר עבורי, בוטחת בך שתסדר את הכל לטובה". זה הכל, זה לא אמור להיות מסובך או כואב, זאת אמורה להיות דרך חיים פשוטה של אמונה תמימה והרבה בטחון מתוך ידיעה שאני בידיים טובות.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם קיים איסור בישול על ידי פלאטה?

איסור לבשל בשבת מאכל שלא בושל מערב שבת, גם אם היא עושה כן על ידי הפלאטה, או כל אמצעי חשמלי אחר, כגון מזלג חשמלי, מיקרוגל, תנור וכדומה - וגם אם הם הופעלו מערב שבת, איסור לבשל בהם בשבת, כיון שהמאכל מתבשל על ידי החום, והרי זה בישול גמור.

האם מותר בשבת לבשל ירקות שנאכלים גם כשהם חיים?

איסור לבשל בשבת ירקות שאינם מבושלים אפילו שרגילים לאוכלם כשהם חיים, כמו עגבנייה או גזר. והסיבה לכך היא כיון שעצם השינוי שחל במאכל על ידי החום - זה נחשב כמלאכת מבשל, ואין זה משנה אם הירק היה ראוי לאכילה גם בצורתו הטבעית.

מינעד לגברים ולנערים שמחפשים להכניס משמעות לערב שלהם בדרך ייחודית ומרגשת.

לימוד תורה אחד על אחד בקצב שלך ובאווירה מרוחמת

ארוחת ערב מפנקת אחרי יום עבודה מגיע לך להתפנק.

פעילות לילדים היילדים נהנים בחדר הסמוך בזמן שאתה משקיע בלימוד

להרשמה שלחו וואטסאפ למספר <

055-8837733

חלמת על חברותא אישית בקצב שלך?

פרויקט "ענפים" עם כל הפינוקים בשבילך!

לאשת חיל
 נופית משולם
 מחברת הספר
 "תוכו רצוף אהבה"

יוסף (עלינו) ניסים

אין שום יאוש בעולם כלל - כמה אפשר לשמוע את המשפט המחזק הזה ולא להיכנס לתוכו? לא להתעטף בחמימותו? יש לנו נטייה לדבר סטיקרים מפה לחוץ, האם אנחנו מאמינות שבאמת אין התייאש? שכל פינה בעולם הזה היא מדויקת על ידי ה' יתברך, ואין לנו להתייאש בשום מצב ובשום מקרה.

יש לנו זוג חברים, הריון שלישי, הכל תקין מאה אחוז. פתאום מאת ה', בשבוע 29, היתה לה הרגשה לא טובה והלכה להיבדק... מאותו רגע השתנו חייהם.

20 רופאים מולה - כולם פה אחד: "המצב לא טוב"... לחץ והמולה, הרב פירר בסיפור. קדימה לבלינסון.

אף אחד לא יודע מה קרה, אף אחד לא יודע להצביע על הבעיה. התינוק עם דופק מהיר מאוד, העובר בסכנת חיים, האמא בסכנה. אשפוז ממושך לפנייהם, את כל התרופות האפשריות נתנו לאמא בכדי לאזן את התינוק... בכל יום

הכינו אותה ללדת בקיסרי חירום בכדי שהעובר לא יסכן את חייה, ובסוף יום נתנו לזה עוד סיכוי וחיכו ליום למחרת.

הכינו אותה לניתוח, צום וכו' ובסוף לא... בקיצור, כולנו מבינות את הלחץ הנפשי שהמשפחה היתה שרויה בו. עם עוד 2 תינוקות בבית... הזוג הזה, לא התייאש. רק האמין.

רק השליך על ה', לא נתנו לרופאים כח. רק לבורא עולם. האשה בעצמה, שאני לא מדמיינת את מצבה הנפשי והפיזי, היתה שומעת מהרופאים שאין לעובר סיכוי לחיות מחוץ לבטן, הם יוצאים מהחדר והיא אומרת לבעלה: "מי אמר להם להגיד את זה? רק ה' יתברך... הוא מחליט, הם לא מחליטים כלום".

היתה מחזקת את בעלה, ובעלה מחזק אותה - רק ה'. רק אמונה.

לא נתנו מקום לייאוש להיכנס אל לבם. בסופו של יום, בשבוע 31 התבצעה לידת חירום. לא יכלו לסכן יותר את חיי האם, התינוק נולד בחסדי שמיים עם בצקות בכל מיני מקומות בגוף... לא האמינו שהוא ישרוד.

לאחר אשפוז של כ-40 יום, התשחרר ועשו לו ברית מילה - יוסף ניסים בריא ושלם, הוא ואימו. ישתבח שמו לעד! בברית היא אמרה לי שהרופאים אמרו לה עשרות פעמים שאין לילד הזה סיכוי... ותראי מה יצא. אין יאוש בעולם כלל.

תאיר ארץ
 מזכת הרבים
 תאיר גולן

שתיקה נוגעת ללב

ההכנות (המילואים) מגיע היום השמיני, יום של התחלה חדשה, של התרגשות ושל קרבה מיוחדת לה'. אבל דווקא ברגעי השיא קורה גם דבר קשה מאוד - מות נדב ואביהוא, בניו של אהרן. התורה מתארת את תגובתו במילים קצרות: "יָיָדָם אֶהְרֹן" - אהרן שתק.

השתיקה הזו נוגעת ללב. לא שתיקה של חולשה, אלא שתיקה של אמונה. לפעמים גם אנחנו, כנשים, עוברות רגעים כאלה. רגעים של שמחה גדולה שמתערבבת עם קושי. תכונת, ציפית, חלמת - והמצאות לא תמיד נראית כמו שדמיינת. פרשת שמיני מזכירה לנו שלא הכל אנחנו מבינות, אבל אנחנו כן יכולות לבחור להישאר מחוברות, להישאר מאמינות.

היום השמיני מסמל משהו מעל הטבע. שבע מסמל את המחזור הרגיל של העולם, והשמונה הוא צעד אחד מעבר. יש בנו, כנשים, את הכח הזה - לקום מחדש, להתחיל שוב, גם אחרי אכזבה או עייפות. יש בנו

יכולת לבנות, לחזק, לרפא. דווקא מהמקום הרגיש והשבור לפעמים, צומחת עוצמה גדולה.

תזכרי שלפעמים ה"דממה" הזו, העמוקה אף יותר מסתם "שקט", היא מדרגת אמונה גבוהה מאוד.

בסוף הפרשה מופיעים דיני הכשרות - מה מותר ומה אסור לאכול. זה לא רק עניין הלכתי, אלא גם מסר עצום! יש לנו אחריות לבחור מה נכנס לבית שלנו, מה נכנס ללב שלנו, ואיזו אווירה אנחנו יוצרות סביבנו. הבחירות הקטנות שלנו יוצרות קדושה יומיומית.

בחרי מה נכנס אלייך...

שבת שלום!

לפעמים שאלה הלכתית מלווה אותנו לאורך כל היום

במקום לדחות, לנחש או להסתפק אפשר לקבל תשובה ברורה ומיידית בקו ההלכה "שאל את הרב" בראשות הרב נריה ברבי ובנשיאות הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו 2381*

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

אחריות ההורה

אנו בעיצומם של ימי ספירת העומר, ימים של קדושה וטהרה, ימים של הכנה לקראת מתן תורה, חושב להבין ולדעת את האחריות שלנו עד מאד.

ענין חינוך הילדים מחולק לשני נקודות: א' - ליווי לילד עד שהוא הולך מעצמו ומאז אתה ממשיך בתפילות, כמו שכתוב 'גם כי יזקין לא יסור ממנה'.

ב' - שהנר מספיק קצת אש והוא מחזיק מעמד זמן רב ככל שיש יותר שמן או דבר דליק.

סיפר הרה"ג גואל אלקריף שליט"א שיהודי יקר מסורתי נולדה לו נכדה מבתו היחידה במזל טוב, ההורים של הילדה היו רחוקים משמירת תורה ומצוות, אבל הסבא המסורתי לא ויתר שלא לקרוא לה שם בבית הכנסת בספר התורה, כך ביקש מבתו וחתנו.

הם הסכימו האב הניח כיפה על ראשו וצעד יחד עם חמיו לבית הכנסת לקרוא לה שם. וביקש שיהיה גם שם יהודי נתנו שני שמות 'רבקה' יהודי, ושם נוסף מודרני.

חלפו השנים הילדה גדלה רחוק מערכי היהדות, יום אחד הציעה לה חברה להירשם לסמינר 'ערכים' שבת מלאה רוחניות עם המון חידושים וגילויים מפעמים על יהדותה, והחליטה אני משנה כיוון - חוזרת בתשובה.

השבת הזו היתה השבת של שינוי כיוון של דרך חדשה - ישנה, לחזור לשורשים, ולאחר בירור קל התברר שהשבת הזו גם חל יום האזכרה - היארצייט של הסבא.

אותו סבא שנתן את השם היהודי וסחב את אביה לבית הכנסת, הוא נתן את אותותיו לאחר שנים כה רבות לחזרה לחיק היהדות.

הכח שלנו כהורים הוא עצום, והוא מחייב עד למאד גם לתת להם להיות 'שלהבת העולה מאליה'. וגם לזכור שיש בנו את כח המצמיח העתידי שבגלל המעשים הקטנים וכ"ש הגדולים זה ישפיע עליהם בעתיד לטוב ולמוטב.

אחריות המוטלת עלינו היא מחד גיסא גדולה מאד ומחייבת מאד, אבל מאידך גיסא כשיודעים מה יכולת ההצלחה זה נוסך בנו כוחות של ממש. הבה ונצל זאת עד תום.

יהי רצון שנזכה להצליח הלכה למעשה בנשיאת האחריות ושלא נכשל אכ"ר.

אומנות האהבה

הרב רפאל אוהיון
מרצה ומטפל זוגי

להיות שם, בלי לתקן

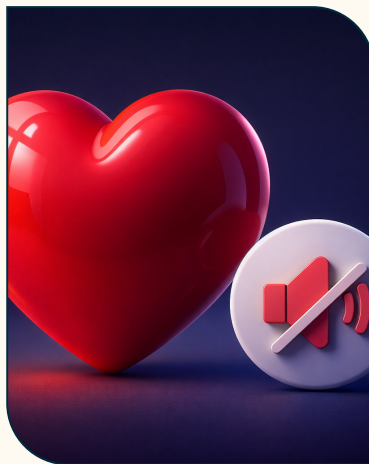
הוא אמר לה משהו. משפט קטן. "את תמיד כזאת". זה פגע. היא הרגישה את הדקירה. היה לה מה להגיד - המון מה להגיד! אבל היא החליטה לשתוק. אבל השתיקה שלה לא היתה שתיקה של נוכחות. זו היתה שתיקה של כעס. של פגיעה. והוא הרגיש את זה. "מה? למה את כועסת עכשיו?" - "אני לא כועסת". - "ברור שאת כועסת! תמיד ככה, אני לא יכול להגיד כלום בלי שאת..."

ופה זה התפוצץ. ויכוח. צעקות. כל אחד זורק על השני את כל מה שהצטבר. למה זה קרה? כי היא שתיקה, אבל לא באמת דמה.

וזה ההבדל המכריע: 'יָיִדָם אֶהְרֶן' - לא כתוב 'וישתוק אהרן'. כתוב 'ויידום'. שני בניו של אהרן מתו לנגד עיניו. הטרגדיה הכי נוראה שאב יכול לחוות. ומה עושה אהרן? יָיִדָם. לא 'שתק' - 'נדם'. מהו ההבדל? 'שתיקה' יכולה להיות סתם אי-דיבור. שתיקה של כעס. של פגיעה. 'אין לי מה להגיד לך'.

אבל 'דום' - זו בחירה אקטיבית! אהרן לא שתק כי לא היה לו מה להגיד. הוא בחר להיות דומם. הוא בחר לא לזרוק דברים. לא להצדיק. לא לטעון. הוא בחר להיות נוכח בכאב, בלי לנסות לתקן אותו.

יש שני סוגים של שתיקה: שתיקה של ניתוק - כמו בסיפור שלנו. שותקים מתוך כעס, פגיעה. השתיקה הזאת לא מרפאת - היא מחריפה. שתיקה של נוכחות - כמו אהרן. שותקים כי אתה שם. כי אתה מבין שבמצבים מסוימים, הנוכחות חשובה יותר מכל מילה.

איך נראית שתיקה של נוכחות? כשבן הזוג אומר משהו שפוגע - במקום לשתוק מכעס, אפשר לדום. לנשום. להיות שם. ואז לדבר בשקט. כשהיא בוכה - לא לתקן, לא להסביר. פשוט להיות שם. כשהוא עובר משבר - לא להגיד "זה יעבור". פשוט להיות איתו. לתת מקום לכאב. לא למהר לתקן. 'יָיִדָם אֶהְרֶן' - זו חוכמה. לדעת מתי לדבר, ומתי להיות דומם.

טַעֲמֵי • הַמִּקְרָא

הרב אלדד נגר
מנהל רוחני בישיבת "יגל ליבי"

כיבוד הורים - לא מובן מאליו

מהמצוות המיוחדות של בין אדם לחברו היא: "כיבוד הורים".

מצד אחד היא מאוד יפה ומאוד תורמת לאורח החיים מכבדת ומשפרת את החיים לכלל האוכלוסייה, ומצד שני דרישותיה מאוד כבדות, לכבד כל הזמן, ולחשוב עליהם רק טוב, ולא להתרכז בחסרונותיהם, ולקבל רוב מה שהם אומרים. ולכן מצווה זו הפכה למאתגרת להרבה אנשים, וזה על אף האהבה הגדולה לאבא ואמא.

והאמת שאם נתבונן, נבין שבעצם הקושי נובע מתפיסה מסוימת על ההורים, ולכן עיצוב נכון של התפיסה יקל עלינו מאוד לקיים המצווה. בעצם מאחורי המצווה מסתתר רעיון מסוים שאנחנו אמורים להבין ולבנות אותו בנפשנו פנימה, מעין כמו חריץ מסודר

שע"י שיוצרים אותו הוא נעשה תושבת טובה להכניס לתוכו את המצווה בקלות יחסית.

אם נשאל את עצמנו האם יש אדם בעולם שנרצה להרגיש כלפיו את מה שהתורה מבקשת כלפי ההורים? כשהתבוננתי בזה גיליתי שהכן יש, והוא האדם שעשה לי טובות ממש גדולות והציל אותי ממצבים קשים, אדם כזה אני פטריסטי עליו, אני אתמוך בו מאוד, יחשוב עליו רק טוב, יתן לו כל מה שהוא יבקש.

אבל מההורים, כל האין סוף שנתנו לנו הפך למובן מאליו, אדם אחר שיתן אחוז מזה, נרגיש כלפיו אסירי תודה, נמצא שהתורה מבקשת מאיתנו שנבין שכל מה שההורים נתנו לנו לא יהיה מובן מאליו, לתרגל בנפש לחוות את כל שנותנים לנו ההורים מתנת חיים, על כל דבר קטן, מגורים, בגדים, אוכל, יחס טוב, חיוך, בבוזים ועוד... וכאשר נחזיר זאת בנפשנו, שזה בדיקו כמו שאם אנחנו כהורים לא נרצה שילדנו יקחו את הדברים שניתן להם כמובן מאליו, נהפוך לאנשים שמחים כי נתחבר לכל מתנות החיים שקבלנו מהקב"ה, ונרגיש ברי מזל בחיינו. עכשיו גם מובן למה מצווה מאריכה ימים, כי אדם שמח שמרגיש עטוף באהבה ובר מזל חי יותר כפשוטו.

כוחה של תפילה

רבי נחמן מהורדנאק, מגדולי תלמידיו של הבעל שם טוב הקדוש, בא בברית הנישואין עם בת טובים. אלא שלמרב הפלא, מיד למחרת החופה - נעלם החתן כאילו בלעה אותו האדמה.

לאחר חודשים של ציפייה וחרדה, פנתה האשה הצעירה אל הבעל שם טוב בבכי לבקש עזרה. הבעל שם טוב מיהר לשגר את תלמידיו, ואלו מצאו את רבי נחמן ספון על תלמודו באחד מבתי המדרש הנידחים, והביאוהו אל רבם.

"מדוע עזבת את ביתך?", תבע הבעש"ט לדעת.

רבי נחמן הרכין את ראשו בצער: "הראו לי משמיים, שביום שבו יוולד לי בני הבכור - רעייתי תמות. העדפתי לברוח ולחיות בבדידות, ובלבד שהיא לא תקפד את חייה בגללי".

"אינך יכול להחליט כך על דעת עצמך!" פסק הבעש"ט, והורה לקרוא לאשה.

כששמעה את הדברים מפי בעלה, פסקה בנחרצות: "מוטב לי ללדת ולמות משאחיה חיים ארוכים ועקרים!". הבעש"ט הורה לו להקשיב לדברי האשה, והוא בעצמו יעזור לגדל את הילד. רבי נחמן שב לביתו. כעבור תשעה חודשים נולד הבן. האם, שחיבקה את התינוק הרך, התמלאה ברחמים וזעקה מעומק לבה: "רבנו של עולם! תן לי לגדל את האוצר הזה לפחות עד שיצמחו שיניו!".

וראה זה פלא: הגזירה נדחתה. שנתיים תמימות זכתה האם לחבק את בנה ולגדלו, וביום שבו צמחו שיני הפעוט, היא נפטרה באופן מפתיע.

רבי נחמן עמד כואב ומלמל: "בתפילתה הזכה היא קרעה את גזר הדין! ואילו היתה נמנעת מלהגביל את בקשתה עד לזמן צמיחת שיניו - היא היתה מבטלת את הגזירה לגמרי וחיה עמנו עד היום!".

אותו ילד רך גדל על ברכי הבעל שם טוב, ולימים נישא לנכדתו. לבן שנולד להם קראו נחמן על שם הסבא, ולימים יצא שמו בכל העולם. הלוא הוא: רבי נחמן מברסלב זיע"א.

נקודה למחשבה: בורא עולם הוא אב רחמן ובעל כל הכוחות. כשאנו עומדים לפניו בתפילה, אל לנו להגביל את בקשותינו מתוך קטנות אמונה, צמצום או חוסר נעימות. תפילה שיוצאת מעומק הלב מסוגלת לשדד מערכות טבע ולקרוע גזר דין.

תבקשו בגדול, תאמינו בעוצמת המילים שלנו, ותזכרו ששערי שמיים לעולם פתוחים - בפרט לתפילה שמלווה בדמעות.

אנחנו רואים יהלומים?

לפני תקופה זכיתי להתלוות למסעו המרגש והמיוחד של מורנו ורבנו שליט"א בפיליפינים ובתאילנד. זו היתה חוויה רוחנית יוצאת דופן, שאין אפשרות לסכמה במילים. לראות את המוני עמך בית ישראל, בקצה השני של כדור הארץ, עוזבים את חיי העולם הזה - אבל ממש עולם הזה - ומגיעים לשיעור תורה למעלה משעתיים.

במהלך המסע התקיימה שבת סמינר בעיר 'פטיאה' שבתאילנד. מי שמכיר יודע היטב באיזה מקום מדובר, והסיכוי לשיעור תורה המוני באזור שכזה הוא כמעט חסר סיכוי. עוד קודם למסע קיבלתי מספר רב של הודעות עם אותו המסר: בטוח שהשיעור שם? זה מקום של סדום ועמורה. אך ברוך ה', הופתעתי לטובה כשראיתי למעלה מ-700 איש שהגיעו לשבת חיזוק מיוחדת עם מורנו ורבנו שליט"א.

מרגע היציאה מהארץ, דרך נתב"ג, העצירה בדובאי וההגעה ליעדי השיעורים, הבחנתי באהבה מיוחדת של עם ישראל כולו - מכל הסגנונות - שניגשים לחבק ולשבח את הרב על השינוי שנעשה בחייהם בזכותו. המוני צעירים שניגשו להתברך ולהצטלם; לא מדובר בבודדים וגם לא בעשרות - מאות אנשים שניגשו לרב, כביכול "על הדרך".

הנקודה שתפסה אותי היתה כאשר שמתי לב שהרב פונה לאלו שניגשו אליו ואומר להם: אותך אני זוכר, אתה גר בעיר כזו וכזו. אותך אני זוכר, היית לפני כמה שנים בשיעור במקום פלוני. אותך אני זוכר, לפני כמה שנים הגעת לקבל ברכה בעניין מסוים.

באופן כללי אינני מרבה לשאול את הרב שאלות, אך הפעם כבר לא התאפקתי. במהלך המסע שאלתי את הרב בתמיחה: איך הרב זוכר את כולם? מדובר במאות אנשים. נוסף על כך את אלפי האנשים שהרב פוגש מדי ערב בשיעורים, וכבר מדובר במספרים גדולים יותר, ואף על פי כן הרב זוכר פרטים מדויקים על כל אחד ואחד.

הרב חיך בענווה מיוחדת ואמר לי: "שמעון, שאלה זו נשאל הרבי מלובביץ' על יכולתו המדהימה לעמוד שעות על גבי שעות בקבלת הקהל, ללא שום קושי שנראה כלפי חוץ. וענה: אדם שסופר את היהלומים שלו לא מרגיש מאמץ - הזמן חולף לו מהר".

עוד הרב הסביר ואמר לי: "כל יהודי עבורי הוא באמת יהלום של ממש. אם אראה לך מספר רב של יהלומים, שכל אחד מיוחד בצבע ובסגנון שונה - גם אתה לא תשכח. כשאני רואה יהודי, אני רואה נשמה, יהלום אמיתי, ולכן אינני מרגיש שום קושי בזכירתם של כל אלו".

זה הרב שלנו, והלוואי שנזכה ללמוד מעט מדרכו הייחודית - במבט אוהב על כל יהודי.

שבת שלום

בזמנך הפנוי | ענפים
בית | ללא נסיון
מתאים לכל גיל
לפרטים והתקרות <
055-6-888-010

ארגון "ענפים",
בנשיאות הרב יגאל
כהן שליט"א, מזמין
אותך לקחת חלק
במיזם מרגש של
קירוב לבבות וחברותא
טלפונית-
שיחת טלפון שבועית
בהתנדבות עם בנות
שומכשות להתחזק

תתקרבי

דגל

יש משהי רחוקה

שומככה לך!

איזה פחד זה להתחתן, הא?

שבוע שעבר זכיתי לחתן זוג. זוג שעבר הכל, אבל הכל! מסיבות, בלאגנים, ריבים... כל שנייה נפרדים וחוזרים. ההורים רבים, בלאגנים, כולם רואים אותם דברים לא טובים, ה' ירחם ויציל.

אתם יודעים, לאחר תקופה פגשתי אותם בשיעור תורה בקבלת קהל, ואומרים: 'הרב, אנחנו רוצים לדבר איתך. אתה זוכר את התקופה השחורה שהייתה לנו? שנתיים של בלאגן?'

איך אני יכול לשכוח?

אתה לא יודע, אבל עברנו תהליך. אנחנו במקום אחר היום, אנחנו רוצים להתחתן! אנחנו רוצים להתמסד, ואתה תחתן אותנו. אנחנו באמת הלכנו לליווי, היינו בטיפולים, עברנו את זה. אנחנו במקום שרוצה להתחתן ולהתמסד. אבל הרב, הגענו במיוחד אליך כדי לשאול אותך שאלה: 'בתקופה השחורה שהיינו בה, כולם ראו את זה החברים, הידידים, ההורים. היינו רבים באמצע מסעדה! כולם ראו את ה-כ-ל. איך מתחתנים ככה? מה יגידו? זה מביך, אחרי שכולם יודעים מה עברנו, ועכשיו אנחנו מתחתנים? זה מביך?'

את האמת? הבנתי את המבוכה שלהם. זה היה בפומבי, כולם ידעו על זה. אבל אתם יודעים מה קרה? הייתי איתם מתחת לחופה. ובחופה אני רואה זוג נשמות, פייטרים, שלא ויתרו! שלא מעניין אותם מה יגידו. הבינו שהם צריכים ללכת עם האמת שלהם, לא לפחד מהפחד הזה של 'מה יגידו'.

הפחד הזה של 'מה יגידו' הוא משתק אותך! יש אנשים שאני מכיר שנים שלא עושים את הצעד הראשון בגלל מה יגידו, מהפחד הזה שמגביל אותם.

תקשיב לי טוב, אח יקר שלי- לא משנה מה היית, איפה נפלת, איזו עבירה עשית ה' יתברך לא ויתר עליך! אוי ואבוי לך אם אתה תוותר על עצמך. לא מגיע לך לוותר על עצמך! תהיה 'ווינר', אל תהיה לוזר ה' יתברך לא ויתר עליך, אז מי אתה שתוותר על עצמך אחי?!

הרב דוד פרין ראש "מרכז התחברות" ר"ג תשועה ברב יועץ

שאלה: כבוד הרב, אני כבר מעל שנה בעל תשובה וזוכה ללמוד כל יום גמרא, אני רוצה ללכת כבר עם שחור לבן, האם זה נכון לי עכשיו?

תשובה: שאלה חשובה! אשריך על דרך יפה שאתה עושה להתקרב לבורא עולם! לבוש הוא דבר מאוד משמעותי, ויש בו כח להגדיר אדם או קבוצה, ולכן חיילי צה"ל מחוייבים ללבוש מדים, וכל קבוצה או חוג מתלבשים בקוד לבוש או סגנון מסוים. ואפילו על האדם הפרטי הלבוש משפיע - כדוגמא, אדם שלובש בגדי ספורט, הוא מרגיש פתאום יותר אנרגטי, עם רצון לעשות ספרינט... ואם הוא לובש חליפה מחוייטת עם געלי שפיץ הוא מרגיש דוגמן הבית...

אם הבנו את זה נכון הלבוש צריך להתאים למצבנו הנוכחי, אך מאידך לשקף גם את שאיפותינו.

איך עושים את זה? פעם אמר ראש הישיבה שלי בשיחה לבני הישיבה: "אם אתם רוצה להיות גדולים, תתחיל להתנהג מעכשיו כמו אנשים גדולים, בהנהגות, בהליכות, בסגנון הדיבור וכו'".

האם גם להתלבש כמו השאיפות שלנו? לדוגמא אם אני רוצה להיות הראשון לציון, האם להתלבש מעכשיו כמוהו? התשובה היא: וודאי לא! כמובן.

אלא שצריך להתלבש כמו מצבך העדכני, ולהתנהג כמה דרגות מעל, ורק כשנגיע לאזור השאיפה, נוכל להתקדם גם בתדמית.

ולשאלתך: יש לי תלמידים שאני אומר להם על ההתחלה להחליף לבוש כי זה יעזור להם להילחם ביצר הרע ולהתרחק ממקומות מפוקפקים, ויש בחורים שאני שולח לישיבה ומורה להם שרק אחרי אישור מראש הישיבה תהיה להם הזכות להחליף קוד לבוש כי רק כך הם מתבשלים נכון על אש נמוכה...

למעשה: כל מקרה לגופו! אתה חייב להתייעץ עם רב שהוא מכיר באופן אישי את האופי ותכונות הנפש שלך, ותעשה ככל אשר יורך ולך תחשב צדקה...

ולכן מתחזקות צדיקות ההוראה קצת שונה... כשבעלת תשובה מכירה את בורא עולם, קוד הלבוש משתנה באופן אוטומטי לצנוע, כי שם זה לא סגנון, אלא אמירה! האם אני עם בורא עולם או חלילה להיפך, ולכן אפשר להתלבש בהתחלה בכל סגנון שלא יהיה, אבל תחת גדר הצניעות באופן שישמח את בורא עולם.

שבת שלום ומבורך

כשאנחנו זוכרים את מותם של 24 אלף תלמידי רבי עקיבא. הם לא נהגו כבוד זה בזה, וזה מה שהוביל לאובדן כזה גדול. זו הזדמנות להבין שהכבוד שאנחנו נותנים לאחרים יכול לשנות הכל.

כמו שאומר מורנו ורבנו הרב יגאל כהן שליט"א: "אם אני מכבד ולא שופט אף יהודי, אז מידה כנגד מידה, בורא עולם יגלגל שיכבדו אותי ולא ישפטו אותי."

השבת הזו, בואו נלמד וניישם את העקרונות האלו. שנזכה לבנות את עצמנו ואת בית המקדש, בעזרת ה'.

שבת שלום ומבורך

כבוד בין בני אדם

שבת שלום אחים יקרים.

השבת הזו, מתחילים בכל תפוצות ישראל ללמוד את הספר הקדוש פרקי אבות, הספר שמלווה אותנו בכל ימות השבוע. אבל למה דווקא פרקי אבות? למה לא ספר מוסר אחר?

פרקי אבות הוא לא סתם ספר חכמה, הוא ספר שמנחה אותנו איך לחיות - איך לנהוג בכבוד כלפי אחרים, איך להבין את עצמנו, איך להקשיב ולקבל את כל אחד כפי שהוא. זה לא סתם סדר לימוד, זה אור שמאיר את הדרך שלנו כל יום.

המסר של פרקי אבות הופך להיות משמעותי במיוחד בתקופה הזו, בימי ספירת העומר,

הרב יהונתן פרטוש
רב בישיבת "יגל ליבי"
וראש מדרשיית ענפים ב"ב

קיימיקס

כפיארה **את**

פסק 54 תקציר: אלי, סרולי ורובי נצלים בזכות טענת הלפיד הישית. ובעתים - חוקרים כפצחים את הקוד של השבב שנשתל בכחו של גדי ומוצאים קצה חוט אר סצבו של גדי פדרד. הפופוסור פתעו להשתיל טבבים לילדים, וזיפן כופסים עליו וזכילטיים להפתין עוד חפס דקות עד לסצוז הפגהכה.

כפיארה מחוץ למעבדה

השבב מאותת! השדה המגנטי והאותות הדיגיטליים קוראים לו לכאן.

הי, אתם, שתקו שם! בקשתם להתקדם, תנו לי את הזמן שלי...

בעוד חמש דקות ישפיע עליהם חמר ההרדמה סופית. אמתיו כאן ואשתיל להם את השבבים.

ואיץ

השטח ממלךד...

אדמה רכה מחמיי זה כאן!

מה זה?

לא נראה טוב כל הספור...

נקרע אותם ראשית לכל. מי יודע מתי הם עתידים להתפוצץ...

נראה אותך

חידה
איך קראו לאבא של ירמיהו הנביא?

תשובה מפרשת חשפטיים
בת שמאי תאכל בית הלל לא תאכל והלכה כבית הלל.

הילד/ה הזוכה יהודה בר ממודיעין עלית

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תוכו בפרס anafeamalon@gmail.com

הוא מפצח בקלות את לימודי הקבלה

הוא בכלל מתארח אצל המשפחה

עם קול כזה - היא עוד תגיע רחוק

ש י ר ת
ה י מ

אנחנו גם וליבי!

שבת שלום לכם ילדים יקרים, ילדים שרוצים ללמוד וללמוד... איך החגים עברו כל-כך מהר, ככה זה כשנהגים -הכל רץ מהר.

יגל וליבי: נכנסנו לתקופת ספירת העומר, ואתם יודעים, לצערנו עדין לא נבנה בית מקדשנו, ואין לנו את קרבן העומר, אבל קבעו לנו חז"ל ספירת העומר. וכבר התחלנו לספר במוצאי חג הפסח, עד חג מתן תורה 50 יום.

ליבי: האם גם ילדים צריכים לספור? ואם כן, עם ברכה או בלי?

יגל: שאלה מקסימה ליבי, ואני בטוח שגם המון ילדים שואלים זאת. והתשובה משמחת: גם ילדים שהגיעו לגיל חנוכה (גיל 9), צריכים לספור וגם לברך.

ליבי: גם הבנות יכולות?

יגל: הן יכולות לספור בלי ברכה.

ליבי: והעקר ילדים יקרים, במיוחד בתקופה הזו שמתו 24 אלף תלמידי רבי עקיבא, לכבוד את החברים, לפרגון, להחמיא, לעזר, להקשיב, לעודד, לרומם, לחגך ולראות את הטוב שיש בכל חבר או חברה, וכך נזכה שעל ידי אהבת חנם, ה' יתברך יבנה לנו את בית המקדש השלישי בחיינו ממש. תאמרו בקול 'א-מ-ן'...

שבת שלום ומברך

ילדים יקרים, ה' לא נותן לנו כללים כדי להקשות עלינו - הוא נותן לנו אותם כי הוא אוהב אותנו. כמו שהורה אומר "אל תאכל מממתקים לפני השנה" - לא כי הוא רע, אלא כי הוא רוצה שתהיה בריא.

כשאנחנו שומרים כשרות, אנחנו אומרים לה: "אנחנו מאמינים שאתה יודע מה טוב לנו!" זו אחת האמונות הכי יפות שיש.

שבת שלום ומברך!

פרשת שבוע אוזרים

פרשת שמיני

בפרשת שמיני, ה' נותן לנו רשימה מיוחדת מאוד - אילו בעלי חיים מתר לאכל ואלו אסור. פרה? כשרה! חזיר? לא כשר. דג עם קשקשים? כשר!

שרץ קטן? אסור לגמרי.

אבל רגע - למה בעצם? מה ההבדל בין חיה כשרה ללא כשרה?

ה' נותן לנו שני סימנים לבהמה כשרה: היא צריכה לפצל פרסות ולהיות מעלת גרה - כלומר, היא לועסת את האכל שלה פעמיים. היא אוכלת, מחזירה את האכל ולועסת שוב לאט לאט.

החכמים אמרו שיש בזה רמז יפה לחיים. לא צריך לבלע הכל במהירות! כמו שהפרה חושבת פעמים על מה שהיא אוכלת, גם אנחנו צריכים לחשב פעמים לפני שאנחנו עושים דברים - לפני שאנחנו אומרים משהו שעלול לפגוע, לפני שאנחנו מחליטים בפזיזות.

ילד אחד שאל את הרב: "למה ה' אכפת לו מה אני אוכל?"

הרב חיד ואמר: "כי ה' אכפת לו מכל דבר שלך - מה שאתה אוכל, מה שאתה חושב, ואיך אתה מתנהג."

מצאו 10 הצאים

מהו

הפסוק למסעך בפראה

הילד/ה הזוכה
יהודה הלוי
מירושלים

תשובה מפר' משפטים:

"עין תחת עין שן תחת שן יד
תחת יד רגל תחת רגל"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

רגליו, והנה פלא לאשתו לא קרה דבר. הצטער מר עוקבא מדוע גם לו לא נעשה הנס, הסבירה לו אשתו שכנראה הסבה היא זכות הצדקה שלה יותר משל, בגלל שהיא נותנת לעניים אכל ושתייה כדי שלא יצטרכו לטרוח ולקנות. מה שאין פן בעלה, שהוא נותן להם כסף והעניים צריכים לטרוח וללכת לקנות עם הכסף אכל. ולכן, בגלל שכביכול 'מטריח' הוא את רגליהם, כך גם נכוו רגליו. למרות שכמובן היה צדיק מאוד ומעלת הצדקה שלו גדולה, אך ה' מדקדק עם הצדיקים לעתים יותר מהאדם הפשוט.

שבת שלום ומברך

סיפורי צדיקים

מסירות נפש על מתן בסתר

הדלת נפתחה, ומושי, אחד מענני העירה, יוצא מפתח ביתו לכוון בית הכנסת להתפלל מנחה וערבית; ולתדהמתו מגלה שבמפתן (החור של ציר הדלת) ביתו ישנם ארבעה זוזים (מטבעות כסף מנחים שם).

מיד הבין שמישהו הניח אותם כדי לקיים מצוות צדקה, מתן בסתר. וכך יום אחרי יום המקרה חזר על עצמו באותה שעה, עד שיום אחד אמר מושי לעצמו אני חייב לדעת מי מניח את המטבעות בפתח ביתי, והמתין באותה שעה ליד הדלת.

בינתיים, בביתו של מר עוקבא מחכה אשתו שיחזור מבית המדרש, ארוחת ערב חמה ממתינה לרב שישביע את נפשו אחרי יום ארוך של עמל בתורה. הזמן עבר, הגיע הלילה, והרב עוד לא חזר הביתה, הבינה האשה שהיא צריכה ללכת לבית המדרש ולהמתין לו שיצא - וכך תחזור אמו ביד הביתה.

משיצא הרב מבית המדרש אמר לה: 'בואי ונעבר ליד פתח ביתו של מושי העני ונניח שם את המטבעות כהרגלנו בכל יום. משהגיעו לפתח בית העני לאחר שהניחו את המטבעות, ראו שהדלת נפתחה במהירות, מיד ברחו לרחוב העיר כדי שלא יראה אותם העני ויתביש.

תוך כדי ריצה ממשכת הבחינו בתנור גדול, ריק ובלי גחלים, אך רצפתו הייתה עדין חמה, נכנסו מר עוקבא ואשתו לתוכו כדי להתחבא מפני העני. בתוך התנור הרגיש מר עוקבא שרצפת התנור שורפת את רגליו, ונכוו

נפלאות הבריאה

שמואל
קוריב

לטאה

וממשיך לזוז זמן קצר, וכך הלטאה מצליחה לברוח. לאחר מכן הזנב צומח מחדש, אך לרב הוא קצר ופשוט יותר מהמקור.

הלטאות הן בעלי חיים בעלי דם קר, ולכן הן זקוקות לחום השמש כדי להתחמם ולהיות פעילות. בבקר אפטר לראות אותן שוכבות בשמש ללא תנועה, כאלו הן מתפללות לאור.

מזונו כולל חרקים, עכבישים ולעתים גם צמחים ופירות, וכך הן מסיעות לשמירה על אזור בטבע.

חלק מהלטאות מסגלות לשנות את צבען בהתאמה לסביבה או למצב רוח, דבר המסייע להן בהסוואה ובתקשורת. הלטאה מלמדת אותנו על חכמה, ועל הסתגלות וזהירות, ועל כך שגם יצור קטן ופשוט לכאורה, ה' יתברך ברא עם יכולות מיוחדות ומדויקות להפליא.

לטאות הן קבוצת זוחלים מגוונת מאוד, החיות באזורים חמים ויבשים, אך גם ביערות, בגנות ואפילו ליד בתי אדם.

בעולם קיימים אלפי מיני לטאות, בגדלים, בצבעים ובצורות שונות. למרות ההבדלים ביניהן, יש להן תכונות משותפות רבות.

גופן של הלטאות מכוסה קשקשים, השומרים עליהן מאבוד מים ומפגיעות קלות. רבן נעות במהירות על ארבע רגלים, ויש מינים המטפסים על עצים ועל קירות בקלות מרשימה.

חלק מהלטאות מסגלות להצמד למשטחים חלקים בזכות מבנה מיוחד בכפות

מפתיעה במיוחד היא היכלת של רבות להשיל את זנבן בעת סכנה. תופס את הזנב, הוא מתנתק

חזק על המדרש

חדש!

ספרו החדש של הרב יגאל כהן "אמונה ובטחון"
מעניק חיזוק באמונה בה' וכוח להתמודד עם האתגרים הקטנים והגדולים של החיים

רוצים להתחדש ולהתחזק? | סרקו עכשיו <

השיעורים הקבועים של הרב יגאל כהן

מוזמנים לשיעורי אמונה והלכה במדרשת פסגות

ימי ראשון ורביעי | 19:30 | רח' גליס 37 בפ"ת

לביורורים בוואטסאפ **058-7736363**

יגל ליבי בינשולצתך

סידור "יגל ליבי" עם אימרות חיזוק של מו"ר הרב יגאל כהן שליט"א

רק ב-50 ₪ בלבד!

לרכישה הכנסו לאתר "יביע אומר" או חייגו **03-8000-770**

תורמים ומאירים את העולם

תרמו עכשיו לפעילויות הרב

- מרכז תינוקות** - מטרנות ומוצרים חיוניים לתינוקות
- סמטרי קירוב** - שבתות חיזוק לקרוב רחוקים
- המסעדה** - סיוע בארוחות לנזקקים
- 24 שעות קו הלכה** - ושיעורים בטלפון
- 180 אברכים** - לימוד תורה בכלל
- שידורים חיים** - לזיכוי הרבים בכל רשתות המדיה
- "יגל ליבי"** - ישיבה לבעלי תשובה
- מחסן החסד** - חלוקת סלי מזון
- מדרשויות לנוער** - מסגרות חיזוק

רוצים להיות שותפים? חייגו < 03-8000-770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

עורך לשוני: אביתר הלל | ניקוד: שמואל קורייב | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

לרפואת ציפורה בת פרחא

לרפואת החייל דניאל חיים בן הודיה

לעילוי נשמת אופיר משה בן ריימונד רינת

לעילוי נשמת אסתר בת חנום ועזריא

נר תמיד להע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה